

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2Csp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8522200057
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8522200057.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom JUDr. Emíliou Mišenkovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: K. O., nar. XX.X.XXXX, bytom 1. mája XXX/XX, XXX XX R. V., v konaní o zaplatenie 12.729,54 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úroky vo výške 7,9 % ročne z istiny 12.729,54 eur od 30.9.2017 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, ktorá napadla na tunajšom súde pod sp. zn. 1Csp/15/2017 dňa 23.10.2017, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 12.729,54 eur, úrok 328,95 eur, úroky z omeškania 5,15 eur, úrok 7,90 % ročne z nezaplatenej istiny 12.729,54 od 30.9.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 328,95 eur od 30.9.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 328,95 eur od 30.9.2017 do zaplatenia, nahradiť trovy konania a nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 20,38 eur. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 11.2.2016 uzavrel so žalovaným úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 14.600,- eur. Po vyjadrení sa k náležitostiam zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na niektoré rozhodnutia slovenských súdov a stanovisko NBS uviedol, že bonita žalovaného bola overená v súlade s § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca konštatoval, že žalovaný sa zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol povinný splatiť do 29.1.2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať splátky riadne a včas), preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti poskytnutého úveru dňa 29.9.2017 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou/ Opakovaným upozornením zo dňa 27.7.2017. Pohľadávka žalobcu ku dňu predčasného zosplateniu, t.j. k 29.9.2017 predstavovala 13.144,- eur a pozostáva z istiny poskytnutého úveru vo výške 12.729,54 eur, z úrokov vo výške 328,95 eur, z úrokov z omeškania vo výške 5,15 eur, z poplatkov 60,- eur a z poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 20,38 eur. Poplatky za upomienky vo výške 60,- eur si žalobca neuplatnil.

2. Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom zo dňa 12.6.2020 č.k. 1Csp/15/2017-129 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 12.729,54 eur, úroky vo výške 328,95 eur, úroky z omeškania vo výške 5,15 eur, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12.729,54 eur od 30.9.2017 do zaplatenia, poplatky za poistenie vo výške 20,38 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto

rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 2CoCsp/33/2020-176 zo dňa 26.1.2021 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v II. zamietajúcom výroku (o zaplatenie 7,9 % ročného úroku zo sumy 12.729,54 eur od 30.9.2017 a úroku z omeškania 5 % z dohodnutých úrokov z úveru) a v III. výroku (o nároku na náhradu trov konania).

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie žalobcu uznesením zo dňa 29.11.2021 sp. zn. 9Cdo/76/2021 rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26.1.2021 sp. zn. 2 CoCsp/33/2020 v potvrdzujúcom výroku a rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa z 12.6.2020 č.k. 1Csp/15/2017-129 v žalobe zamietajúcom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť 7,9 % ročný úrok z istiny 12.729,54 eur od 30.9.2017 do zaplatenia a v súvisiacom výroku o náhrade trov odvolacieho i prvoinštančného konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu Stará Ľubovňa na ďalšie konanie. Podľa dovolacieho súdu, za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za ne získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané, dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednaní, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo.

4. Dňa 22.12.2021 bola predmetná vec vrátená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a bola zapísaná pod sp. zn. 2Csp/1/2022. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/76/2021 zo dňa 29.11.2021 bolo doručené žalobcovi dňa 20.12.2021. Žalovaný si súdnu zásielku v odbernej lehote neprevzal, v zmysle § 112 CSP sa písomnosť považuje za doručенú dňom vrátenia nedoručenej zásielky, teda v danom prípade dňom 29.12.2021.

5. Po vrátení veci dovolacím súdom na ďalšie konanie zostal predmetom konania už len nárok žalobcu na zmluvné úroky vo výške 7,9 % ročne zo sumy 12.729,54 eur od 30.9.2017 do zaplatenia a nárok na náhradu trov konania.

6. Nakoľko ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur (predmetom sporu je už len príslušenstvo pohľadávky - úrok vo výške 7,9 % ročne z istiny 12.729,54 eur), pojednávanie nebolo potrebné podľa § 297, písm. b/ CSP nariadiť. Podľa § 219 ods. 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku dňa 14.3.2022 o 13.00 hod. oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu dňa 9.2.2022.

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej aj „ObZ“), sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 502 ods. 1 prvej vety Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

9. Podľa § 503 ods. 1 prvá veta ObZ účinného v čase uzavretia zmluvy, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky.

10. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany,

ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 455 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

13. Je nepochybné, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 11.2.2016 úverovú zmluvu, čím došlo medzi nimi k vzniku spotrebiteľského úverového vzťahu (žalobca vystupoval pri uzatvorení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaný vystupoval ako fyzická osoba uspokojujúca svoje potreby, teda ako spotrebiteľ).

14. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 14.600,- eur. Po odpočítaní súm započítaných na istinu v celkovej výške 1.870,46 eur ostala dlžná istina vo výške 12.729,54 eur. Túto sumu je žalovaný povinný žalobcovi vrátiť. Zároveň je povinný uhradiť žalobcovi aj úrok z úveru (vo výške 7,90 % ročne), a to do času zosplatnenia úveru, t.j. do 29.9.2017, ktorý bol vyčíslený na 328,95 eur. O oprávnenosti nároku žalobcu v tejto časti už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1Csp/15/2017-129 zo dňa 12.6.2020.

15. Po vrátení veci dovolacím súdom na ďalšie konanie zostal predmetom konania už len nárok žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov vo výške 7,9 % ročne zo sumy 12.729,54 eur od 30.9.2017 do zaplatenia a nárok na náhradu trov konania.

16. Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Zmluvný úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv ani omeškanie dlžníka, ktoré navyše zakladá vznik nových sankčných záväzkov. Zmluvný úrok je plnenie, ktoré má akcesorickú povahu. Je teda spojený s istinou úveru a od jej existencie závisí aj samotný zmluvný úrok. Veriteľovi, ktorý poskytne dlžníkovi úver, popri nároku na vrátenie poskytnutej sumy úveru vzniká aj právo na zmluvné úroky, teda na akúsi odmenu za to, že svoje finančné zdroje poskytol inému, za podmienok a vo výške, ktoré si dohodnú v zmluve.

17. V prejednávanej veci dovolací súd v uznesení sp. zn. 9Cdo/76/2021 zo dňa 29.11.2021 poukázal na právny názor vyslovený v rozhodnutí 5Cdo/42/2020, v ktorom dovolací súd uzavrel, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Vyššie uvedený právny záver prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v uznesení zo dňa 28. augusta 2020 sp. zn. 6Cdo 193/2018 a v uznesení zo dňa 26. augusta 2020 sp. zn. 7Cdo 118/2019.

18. V predmetnej veci súd poukazuje na skutočnosť, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 11.2.2015, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 14.600,- eur s úrokovou sadzbou 7,9 % ročne, bol žalovaný povinný splatiť v lehote 8 rokov od prvej anuitnej splátky, najneskôr 27.2.2024, teda v prípade, že by nedošlo k predčasnému zosplatneniu úveru, jeho konečná splatnosť by nastala až dňa 27.2.2024. V danom prípade by pre žalovaného ako spotrebiteľa bolo nevýhodné, ak by bol zaviazaný zaplatiť zmluvný úrok vyplývajúci z uzatvorenej úverovej zmluvy až do riadnej doby splatnosti úveru, teda do 27.2.2024. Je zrejmé, že v prípade úverových zmlúv, dojednaných so splatnosťou na niekoľko rokov, je v neprospech spotrebiteľa, ak by mal zaplatiť celé zmluvné úroky, ako odmenu za poskytnutie peňazí, vyčíslené v deň rozhodnutia súdu. Uložením povinnosti dlžníkom zaplatiť zmluvné úroky „len“ do zaplatenia istiny je daná dlžníkom možnosť zaplatiť podstatne nižšie zmluvné úroky, a to včasným zaplatením istiny. V tejto veci je taktiež nepochybné, že žalobca sa podanou žalobou domáha voči žalovanému zaplatenia úrokov vo výške 7,9 % ročne, „len“ do zaplatenia istiny, preto súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval nárok žalobcu na zaplatenie úrokov po zosplatnení úveru vo výške 7,9 % ročne od 30.9.2017 do zaplatenia za dôvodný.

19. Prvoinštančný súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku vo výške 7,9 % ročne zo sumy 12.729,54 eur od 30.9.2017 do zaplatenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol takto:

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 CSP a žalobcovi, ktorý bol úspešný v podstate takmer v plnom rozsahu, keďže neúspešný bol len v nepatrnej časti (o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov), priznal mu nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

25. O výške náhrady trov konania bude v zmysle ustanovenia § 262 CSP rozhodnutím samostatným rozhodnutím súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.